

ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „БЪЛГАРСКА МУЗИКА“

ДЪРЖАВНА ФИЛХАРМОНИЯ — РУСЕ

Сезон 1971—1972

ШЕСТИ АБОНАМЕНТЕН СИМФОНИЧЕН КОНЦЕРТ

Диригент

КАМЕН ГОЛЕМИНОВ

Солист

ВИКТОР ЧУЧКОВ

лауреат на международни конкурси

зала Дом на културата

24 декември, петък, 19.30 часа

- 78
p 95
- КУТЕВ — Симфонична поема „Герман“
- * КАЗЕЛА — „Скарлатинана“ за пиано и оркестър
Sinfonia
Pastorale
Capriccio
Finale
- + Р. КОРСАКОВ — Концерт за пиано и оркестър
Moderato
Andante mosso
Allegro. Allegro con fuoco
- ШУБЕРТ — Симфония № 8 („Недовършена“)
Allegro moderato
Andante con moto

ФИЛИП КУТЕВ

Симфонична поема „Герман“

През 1940 г. се появява яркото симфонично произведение със социално значима тематика — симфоничната поема „Герман“ от Филип Кутев, която е най-значителното произведение на композитора в областта на симфоничното му творчество до 9. IX. 1944 г. Симфоничната поема „Герман“ надхвърля далеч стилизираната картина на старинно-езическия обред за дъжд, която лежи в основата на нейната програма. Изпяла дълбоко прочувствено тежката мъка, нерадостния живот на селянина в условията на бедната и икономически изостанала тогава наша страна, симфоничната поема на Ф. Кутев заема място в нашата музика като талантливо и художествено-правдиво съобщение на народната мъка, като образец на трагедийното начало в тематиката на българската симфонична музика от този период, почерпено и емоционално импулсирано от живите примери на народния бит. В цялото творчество на Кутев „Герман“ е единственото мрачно произведение, рязко нарушаващо оптимистичния тон на неговата музика, взета като цяло.

АЛФРЕДО КАЗЕЛА

„Скарлатина“ за пиано и оркестър

Италианският композитор Казела е роден през 1883 г. Учи в Париж при Габриел Фуре, след което остава да работи като преподавател по пиано. През 1915 г. се завръща в Италия и първоначално е преподавател по пиано в Академията „Санта Чечилия“ в Рим, а в последствие професор в същата академия, където го заварва и смъртта му през 1947 год. Като пианист и чембалист Казела достига до световна известност. Като композитор той е известен със свободните преработки на творби от Паганини, Скарлати и др. Една от последните му творби е „Тържествена меса за Мира“, написана в края на Втората световна война. Освен това Казела е известен и като вещ музикален критик и публицист.

„Скарлатината“ за пиано и оркестър е написана през 1926 г. по музика от Доменико Скарлати. Първото изпълнение се е състояло през 1927 г. от Ню-Йоркската филхармония под диригентството на Ото Клемперер със солист композитора.

Регионална библиотека
„Любен Каравелов“ - Русе

120000890739

РИМСКИ КОРСАКОВ

Творчеството на Римски-Корсаков (1844-1908) е обогатено с народна окраска — в него е отразен руският народен дух. В симфоничната музика с необикновено майсторство той използва различните инструменти като изобразителни средства на ярки цветове, багри, и нюанси, които действуват на слушателя до ослепителност. Известен е още като гениален инструментатор и е инструментирал оперите „Борис Годунов“ и „Хованщина“ от Мусоргски и „Каменият гост“ от Даргомижски.

Написал е три симфонии, симфонията, две увертюри, симфоничната сюита „Садко“, „Приказка“, „Испанско капричио“, прелюдия „На гроба“, „Шехеразада“, сюитите „Млада“, „Цар Салтан“, „Снежанка“, Концерт за пиано и оркестър, камерна музика, оперите „Садко“, „Царската годиница“, „Моцарт и Салиери“, „Златният петел“ и др.

ШУБЕРТ

Симфония № 8 (Недовършена)

Франц Шуберт написва своята неповторима Симфония № 8 в си миньор („Недовършена“) през 1822 год. Названието „Недовършена“ тя е получила защото, за разлика от традиционния четиричастен цикъл има само две части. Съдържанието на симфонията обаче не оправдава названието ѝ. В рамките на двете части е изчерпан целият тематичен материал и тя е една цялостна и завършена творба.

Симфонията започва с едно мрачно въстъпление в контрабаси и виолни, което представлява нещо като мото на произведението и музикално ядро на симфонията. В изложението на първата част има две теми. Първата е тъжна и звучи като елегична песен. Тя се изнася от дървените духови инструменти върху фона на тремоло в цигулки и пицикати в контрабаси. Втората тема (виолончели) ни освобождава от мрачното настроение. Тя е светла и пропята със съдържа лирика и е една от забавителните теми в симфоничната литература. Разработката е пълно изградена върху темата на въстъплението, която разгъвайки се на места, достига до драматичен патос. Появява се един раздел със синкопирани фигури, които се противопоставят отначало, но скоро се загубват под натора на възгласението. При колата темата на въстъплението отново се явява като епилог и идеен завършек на произведението.

Втората част е лирична, съзерцателна, със светли цитонации. При нея липсва драматичността на първата част и е пропята с меланхолия. И тази част е изградена върху две теми — нежно и хармонично развити. Втората тема е тиха и напевна, като че ли е някакво поетично съзерцание на природата.

В цялата симфония, макар и да доминират скръбни и меланхолични цитонации, се чувства копнеж за красота и светъл живот.